

**Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13553/2025
23.10.2025. године
Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасминке Обућина и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца Предузеће за прикупљање, прераду и промет секундарних сировина „Обнова“ а.д. Београд, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Ненад Станковић, адвокат из ..., против тужених Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради утврђења, одлучујући о предлогу тужиоца за понављање поступка, у седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован предлог тужиоца за понављање поступка пред Врховним судом у предмету Рев 24231/2024.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3531/24 од 17.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 5457/19 од 05.03.2024. године у ставовима првом и трећем изреке, којим је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужилац са 1/1 идеалних делова власник непокретности – објеката ближе наведених у овом ставу изреке и обавезан је тужилац да друготуженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.200,00 динара, Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка из става другог изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужилац да туженом Граду Београду накнади трошкове парничног поступка у износу од 777.960,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Решењем Врховног суда Рев 24231/2024 од 12.12.2024. године, одбачена је као неблаговремена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3531/24 од 17.07.2024. године.

Пуномоћник тужиоца поднео је 03.05.2025. године првостепеном суду предлог за понављање поступка пред Врховним судом у предмету Рев 24231/2024,

из разлога прописаних одредбом члана 426. став 1. тачка 2., 3., 5. и 6. Закона о парничном поступку. У предлогу је навео да ранији пуномоћник тужиоца Ивана Пуповић, није примила другостепену одлуку, односно да је њен потпис на доставници фалсификован. Стога сматра да му није било омогућено да расправља пред судом, што представља разлог за понављање поступка из члана 426. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку, те да ни пуномоћник странке није имао потребно овлашћење за вођење парнице или за поједине радње у поступку, нити је његова радња била икада накнадно одобрена, а што представља разлог из члана 426. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку, а решење Врховног суда се заснива на исправи која је фалсификована, а што представља разлог из члана 426. став 1. тачка 5. Закона о парничном поступку, јер је до одлуке суда дошло услед кривичног дела трећег лица, а што представља разлог из члана 426. став 1. тачка 6. Закона о парничном поступку.

Тужени су поднели одговоре на предлог, истичући да нису испуњени услови за предложено понављање поступка.

Одлучујући о основаности предлога за понављање поступка у смислу члана 433а. у вези члана 426. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је утврдио да предлог није основан.

Одредбом члана 433а ЗПП прописано је да се понављање поступка пред Врховним судом може захтевати само из разлога наведених у члану 426. тач. 1, 6, 11. и 12. тог закона, ако се разлог за понављање поступка односи искључиво на поступак пред Врховним судом.

Према члану 426. тачка 6. наведеног Закона, поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може се по предлогу странке поновити ако је до одлуке суда дошло услед кривичног дела судије, односно судије поротника, законског заступника или пуномоћника странке, противне странке или трећег лица.

Понављање поступка из тог разлога може се успешно тражити ако постоји правноснажна пресуда у кривичном поступку којом је утврђено кривично дело и одговорност његовог учиниоца, односно ако је кривични поступак обустављен зато што га није било могуће спровести, или ако постоје околности због којих се тај поступак није могао ни покренути. То произилази из одредбе члана 428. став 1. тачка 3. ЗПП којом је прописано да се предлог за понављање поступка у случајевима из члана 426. тачке 4-6 тог Закона подноси у року од 60 дана од дана када је странка сазнала за правноснажну пресуду у кривичном поступку, а ако кривични поступак не може да се спроведе, онда од дана када је сазнала за обуставу тог поступка или за околности због којих поступак не може да се покрене.

У овом случају не постоји правноснажна пресуда којом је неко лице из члана 426. тачка 6. ЗПП оглашено одговорним за кривично дело у чијем извршењу је донето решење о одбацивању тужбачеве ревизије. Тужилац не доказује ни да је

кривични поступак покренут, али је обустављен из неког разлога због којег није могао бити спроведен, нити у поднетом предлогу наводи околности због којих кривични поступак није могао бити покренут.

Сходно изложеном, по становишту Врховног касационог суда, тужиочев предлог за понављање поступка поднет из разлога предвиђеног чланом 426. тачка 6. ЗПП није основан.

Разлози прописани чланом 426. тачка 2., 3. и 5 ЗПП, на којима се такође заснива предлог тужиоца за понављање ревизијског поступка нису разлози због којих се може захтевати понављање поступка пред Врховним судом у смислу одредбе члана 433а став 1. Закона о парничном поступку.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци решења на основу одредбе члана 433. а у вези члана 432. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**